

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30CoE/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116207742
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116207742.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Jany Vargovej a JUDr. Zuzany Jančárovej, v exekučnej veci oprávneného otca: Ing. S. P., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XX, O., právne zast. JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou so sídlom H. U. č. X, L., proti povinnej matke: Mgr. O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. P. č. XXXX/X, L., o návrhu oprávneného otca na výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi: M. P., nar. XX.XX.XXXX a H. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, o odvolaní povinnej matky voči uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 21Em/2/2016-368 zo dňa 21. júla 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 21Em/2/2016-383 zo dňa 15. augusta 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21Em/2/2016-368 zo dňa 21. júla 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 21Em/2/2016-383 zo dňa 15. augusta 2017 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie podľa § 375 a nasl. z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) nariadil výkon exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2016, vykonateľné dňa 07.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/8/2016-271 zo dňa 23.02.2016, právoplatné a vykonateľné 31.03.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016, právoplatným 09.11.2016 a vykonateľným 02.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/58/2016-947 zo dňa 24.10.2016 v časti úpravy styku. V odôvodnení uviedol, že výkon uznesenia č. k. 9P/111/2015-118 v spojení s č. k. 5CoP/8/2016-271 navrhol otec detí. Návrh odôvodnil skutočnosťou, že je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi, tak ako je to uvedené v týchto uzneseniach. Povinná spolu s jej matkou, ktorá je prítomná na stretnutiach, tieto stretnutia ruší. Nerešpektuje jeho návrh na trávenie programu v stanovenom čase, nepodporí, pozitívne nepôsobí a nemotivuje deti, aby išli s vlastným otcom na prechádzku, krátky výlet alebo do spoločného domu, kde žije on a má pre ne pripravené podmienky. Deti sú zo strany povinnej manipulované a negatívne ovplyvňované voči oprávnenému a jeho prostrediu a jeho rodine. Povinná tieto tvrdenia odmietla, podľa nej naopak, jej snaha o prípravu detí na stretnutie s oprávneným býva už v úvode zmarená správaním sa oprávneného a odmietanie zo strany detí je čoraz väčšie. Je to oprávnený, ktorý si sám kazí vzťah so svojimi deťmi. Súd prvej inštancie po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobiť rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z.). Súd vychádzal zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie (CPPPaP) v Žiline zo dňa 29.06.2017, z ktorej vyplýva, že počas štyroch návštev centra, ktoré absolvovala matka s maloletými deťmi, bolo zistené, že jej prístup k deťom je vysoko chrániaci, hoci im v centre absolútne nič nehrozilo. Naopak, matka ich za správanie, keď nespocovali s psychológom, vysoko neverbálne odmeňovala (objímala ich rukami, túlila k sebe, hladkala) a verbálne predikovala ďalšie správanie (už pôjdeme domov), pritom deti nemali mať odkiaľ vedomosti o centre v zásade od nikoho, iba od matky. Matka uvedené odmietala s

tým, že stres má vyvolávať psychológ, prípadne prostredie centra, pritom tisíce detí sa v centre správa inak. Matka ďalej uvádzala, že deti sa boja otca. Psychológ však uviedol, že dieťa, ktoré sa bojí buď reálneho alebo potenciálneho agresora, sa správa diametrálne inak ako obe deti, tzn. že je bojzlivé, nespokojuje pasívnym spôsobom, je iba plačlivé, odovzdané, tiché, submisívne, avšak žiadna z dcér sa ani raz nespýtala nič ohľadom otca. V zásade sa dá konštatovať, že v centre pracuje asi 10 psychológov, avšak žiaden z nich takúto situáciu nezažil. Psychológ ďalej uviedol, že možná sociálna a prípadne rodinná izolácia detí v ich veku je výrazný prvok pri formovaní ich osobnosti. Zhodnotením uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že údajný strach detí z otca pramení z postoja matky, ktorá ich ovplyvňuje k negatívnemu postoj k otcovi. Tento postoj je naučený, nie je prirodzený. Pokiaľ súd posudzoval ospravedlniteľné a neospravedlniteľné dôvody nerealizovania styku, v tomto smere možno konštatovať, že boli v drvivej väčšine neospravedlniteľné na zopár výnimiek, kedy boli deti choré, prípadne mali iné zdravotné problémy. Na základe uvedeného dospel k záveru, že matka neplní vykonateľné rozhodnutie súdu, bráni otcovi v styku s maloletými deťmi, vytvára konfliktné situácie, z ktorých vždy vyjde otec ako najhorší pred očami detí, preto nariadil výkon rozhodnutia.

2. V zákonnej lehote podala odvolanie zo dňa 24.08.2017 voči napadnutému uzneseniu povinná matka. Ako odvolacie body uviedla: Súd sa nevysporiadal s jej argumentáciou, preto považuje rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Súd jednotlivé podania, na ktoré poukazuje v odôvodnení, nedoručil matke za účelom vyjadrenia sa k nim. Súd si vyžiadal správu z CPPPpP Žilina, avšak ani túto správu mu nedoručil. Súd nevzal do úvahy aj ďalšie dôkazy v tejto veci produkované zo strany matky. Správa CPPPpP Žilina neobsahuje, podľa vyjadrení povinnej, pravdivé a správne závery. Vyplýva z nej, že CPPPpP Žilina v zásade zlyhalo pri realizácii asistovaného odovzdávania detí otcovi. Matka spochybnila profesionálny a nestranný odborný prístup v danej veci. Základnou chybou bolo to, že Mgr. A. vopred neinformoval matku o navrhovanom postupe stretnutí, a to najmä o tej podstatnej skutočnosti, že otec pri prvom kontakte prítomný nebude. Závery o naučenom strachu sú neodôvodnené tvrdenia. Za chybu považovala to, že Mgr. A. do svojej správy uviedol jednostranné tvrdenie otca o údajnej sociálnej a rodinnej izolácii detí, ako aj to, že správanie detí bolo iné ako správanie tisícov iných detí či klientov. Poukázala na to, že aj otec spochybňoval odbornosť a profesionalitu psychológov, a to Mgr. G. O. a MUDr. Z. G., psychiatricky. Poukázala na to, že stretnutia detí s otcom sú problematické a deti sa s ním nechcú stretávať. V tejto situácii považuje za nereálne nariadiť výkon rozhodnutia.

3. Oprávnený sa k odvolaniu povinnej vyjadril v podaní zo dňa 25.09.2017. Poukázal na to, že maloleté deti nemajú problém existovať v cudzom kolektíve medzi cudzími ľuďmi bez prítomnosti matky, pričom podľa jeho názoru matka deti negatívne psychicky a citovo manipuluje, programuje, vydiera a zneužíva pred stretnutiami s otcom. Taktiež poukázal na to, že odvolanie je v rozpore s § 370 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. K vyjadreniu oprávneného k odvolaniu povinnej zo dňa 24.08.2017 sa vyjadrila povinná replikou zo dňa 11.10.2017. Poukázala na to, že podaný znalecký posudok v konaní sp. zn. 9P/111/2015 vyvracia závery Mgr. A. prezentované v správe, ktorú si súd prvej inštancie vyžiadal pre účely tohto konania. Mala za to, že oprávnený realizuje svoje právo v rozpore s dobrými mravmi. To, že stretnutia sa nerealizujú v rozsahu a spôsobom stanoveným súdom, je výlučne zavinením otca maloletých, v dôsledku čoho je potrebné jeho návrh na výkon rozhodnutia vnímať ako šikanózný výkon práva.

5. K replike matky zo dňa 11.10.2017 podal dupliku oprávnený podaním zo dňa 02.11.2017.

6. Povinná podaním zo dňa 25.09.2017 doplnila svoje odvolanie. Poukázala na uznesenie OS Žilina č. k. 9P/111/2015 zo dňa 12.04.2017, ktorému vytýkala viaceré nedostatky a vady. Poukázala na to, že jeho realizácia je pre maloleté deti neúnosná a nezlepšila realizáciu stretnutí maloletých detí s otcom, naopak, zhoršila ju. Poukázala na znalecký posudok vyhotovený v tomto konaní. Opätovne zopakovala dôvody už uvedené v odvolaní zo dňa 24.08.2017. Poukázala na to, že styk otca s deťmi v súčasnej dobe nie je možný, nie je možný ani na pôde CPPPpP v Žiline. Podľa povinnej je potrebné, aby si aj otec uvedomil svoje správanie a jeho dopad na deti a snažil sa ho zmeniť, až potom bude možné pracovať na zmene reakcie dcér na otca.

7. Oprávnený sa k doplneniu odvolania povinnej vyjadril podaním zo dňa 15.10.2017. Reagoval na závery znaleckého posudku č. 13/2017 vypracovaný do konania OS Žilina pod sp. zn. 9P/111/2015. Znalkyňa podľa oprávneného identifikovala matku ako zdroj hnevu a konfliktov, ktorá svojím konaním v

deťoch vyvoláva pocit viny z neposlušnosti a s tým spojenej neistoty, úzkosti, napätia a strachu, ak deti budú s otcom či už v jej prítomnosti alebo bez nej. Nie je schopná ani ochotná deti na stretnutia s otcom pozitívne pripraviť z dôvodu svojho neprekonateľného hnevu a nebude mať ochotu svoje správanie zmeniť, teda je výchovne nespôsobilá. Poukázal na to, že od jesene 2015 nemá žiaden vplyv na výchovu maloletých detí.

8. Na vyjadrenie oprávneného k doplneniu odvolania povinnej zo dňa 26.09.2017 sa vyjadrila povinná replikou zo dňa 27.11.2017. Uviedla, že je v ňom uvedené množstvo nepravdivých informácií účelovo povytváraných z kontextu, ktoré svojim podaním chcela uviesť na pravú mieru. Povinná doplnila svoje odvolanie ďalším podaním zo dňa 16.11.2017. Týmto podaním doplnila uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 9P/111/2015 zo dňa 25.10.2017, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením OS Žilina č. k. 9P/111/2015-1164 zo dňa 12.04.2017. Podľa nej v súčasnej dobe správanie sa otca na stretnutí s dcérami a v ich prítomnosti ich mravne, morálne, psychicky a fyzicky ohrozuje, je pre ne zdrojom sústavného stresu, napätia, obáv, vzbudzuje verejné pohoršenie. Toto správanie má katastrofálne následky na psychiku detí a na ich zdravotný vývoj. Vzhľadom na uvedené žiadala zrušiť výkon rozhodnutia.

9. Oprávnený sa k replike povinnej zo dňa 27.11.2017 vyjadril duplikou zo dňa 13.12.2017.

10. Povinná podaním zo dňa 16.11.2017 opätovne doplnila svoje odvolanie. Týkalo sa prevažne procesu preberania maloletých detí v CPPPaP Žilina, ktoré preberanie zrušilo uznesenie OS Žilina č.k. 9P/111/2015 zo dňa 25.10.2017, na ktoré povinná poukázala. Konštatovala, že napriek snahe pracovníkov CPPPaP nedošlo k naplneniu predpokladu, že styk otca s deťmi za asistencie odborného pracovníka CPPPaP bude viesť k zlepšeniu situácie. Žiadala výkon rozhodnutia zrušiť.

11. Oprávnený sa podaním zo dňa 13.12.2017 vyjadril k doplneniu odvolania zo dňa 16.11.2017.

12. Povinná sa k vyjadreniu oprávneného zo dňa 13.12.2017 k doplneniu jej odvolania zo dňa 16.11.2017 vyjadrila replikou zo dňa 29.01.2018.

13. Oprávnený sa k replike povinnej zo dňa 29.01.2018 nevyjadril.

14. Opatrovník maloletých detí sa k podanému odvolaniu ani k jeho doplneniam písomne nevyjadril.

15. Dňa 08.03.2018 a 22.03.2018 doručila povinná do spisu ďalšie podania, ktoré podľa ich obsahu nie sú doplnením dôvodov podaného odvolania.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a pri aplikácii § 377 ods. 2 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

Podľa § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Odvolací súd z pripojeného spisu súdu prvej inštancie zistil, že predmetom odvolacieho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia OS Žilina č. k. 9P/111/2015-118 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/8/2016-271 zo dňa 23.02.2016 v časti úpravy styku otca s maloletou M., nar. XX.XX.XXXX a maloletou H., nar. XX.XX.XXXX, ktoré bolo zmenené uznesením OS Žilina č. k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13. júla 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/58/2016-947 zo dňa 24. októbra 2016. Týmto uznesením súd nariadil neodkladné opatrenie v nasledovnom znení: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M. a maloletou H., a to každý páry týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod.. Matka je oprávnená byť prítomná pri stretnutí otca s maloletými deťmi po celú dobu trvania

stretnutia, a to od doby od vykonateľnosti tohto rozhodnutia do 30.09.2016. S účinnosťou od 01.10.2016 sa styk uskutočňuje bez prítomnosti matky. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol.

19. V súvislosti s podaným odvolaním odvolací súd dáva do pozornosti špecifickú úpravu prípustnosti podania odvolania vo veciach nariadenia výkonu rozhodnutia podľa § 377 ods. 1 CMP. Zákon výslovne pripúšťa odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia alebo rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia. V prejednávanej veci podala matka odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie podľa § 377 ods. 1 CMP v spojení s § 355 ods. 2 CSP prípustné. 20. Ust. § 377 ods. 2 CMP však takom prípade pripúšťa len dva odvolacie dôvody: 1/ exekučný titul nie je vykonateľný alebo 2/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Uvedená právna úprava je špeciálna vo vzťahu k právnej úprave § 62 CMP a § 365 CSP, teda čo sa týka dôvodov nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku. Taxatívne vymedzenie dôvodov odvolania v tomto prípade vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného vykonateľného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nepôjde teda o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní.

21. Povinná vo svojom opravnom prostriedku nenamietala vykonateľnosť exekučného titulu (uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/58/2016-947 zo dňa 24.10.2016, ktorým sa zmenilo uznesenie OS Žilina č. k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/8/2016-271 zo dňa 23.02.2016 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi), čím nebol naplnený prvý dôvod, ktorým možno odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia odôvodniť.

22. Druhým dôvodom, pre ktorý možno podanie odvolania proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia odôvodniť, je uvedenie takých okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobujú zánik uloženej povinnosti. Dôvodom môže byť napríklad to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela. Dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom. Ani tento odvolací dôvod však nebol v prejednávanej veci naplnený.

23. Z obsahu odvolania zo dňa 24.08.2017 vyplývajú také odvolacie dôvody, ktoré, hoci by sa preukázala ich pravdivosť, nie sú dôvodom pre zánik uloženej povinnosti. Ide o namietanie nedostatku dôvodov napadnutého rozhodnutia, nedoručenia časti súdneho spisu, namietanie nepravdivosti správy CPPPaP Žilina zo dňa 29.06.2017 a namietanie neodbornosti pracovníka tohto orgánu. Tieto odvolacie dôvody bez ďalšieho nenapĺňajú charakteristiku zákonom vymedzeného dôvodu, ktorý má odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia obsahovať.

24. Ďalším odvolacím dôvodom bolo, že nariadenie výkonu rozhodnutia za súčasnej situácie nie je na mieste, keďže ani úradu sa nepodarilo deti primäť k tomu, aby sa s otcom stretli a išli s ním spoločne bez matky preč. Tento odvolací dôvod bol ďalej rozširovaný v doplnení odvolania zo dňa 25.09.2017, ktoré podala samotná matka (bez zastúpenia právnej zástupkyne). Poukázala na vydané uznesenie OS Žilina č. k. 9P/111/2015 zo dňa 12.04.2017, ktoré styk otca s maloletými deťmi rozšíril tak, že okrem styku upraveného vo vykonávanom uznesení bol otec oprávnený stretávať sa s deťmi aj každý piatok od 09:00 do 18:00 hod., pričom súd rozhodol o asistovanom odovzdávaní detí otcovi v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Žiline. Poukázala na znalecký posudok č. 13/2017 zo dňa 28.08.2017, ktorý bol vyhotovený do konania vedeného na OS Žilina pod sp. zn. 9P/111/2015. V ďalšom doplnení svojho odvolania zo dňa 16.11.2017 povinná poukázala na to, že bolo vydané uznesenie OS Žilina č. k. 9P/111/2015 zo dňa 25.10.2017, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením OS Žilina č. k. 9P/111/2015-1164 zo dňa 12.04.2017, ktorým sa ruší asistované preberanie maloletých detí prostredníctvom centra každý piatok. Uvádza, že súd nie je ochotný situáciu riešiť v prospech zachovania zdravia dcér s ohľadom na ich psychický a zdravotný vývoj a ignoruje skutočnosť, že vzťah medzi dcérami a otcom je dlhodobou rozvrátený, úplne zanikol pre neprimerané manipulatívne a nátlakové správanie sa otca pri stretnutiach. Podľa nej nejde o zlyhanie ani výchovy, ani manipuláciu detí matkou, ale len samotné správanie sa otca voči deťom na stretnutiach.

25. Odvolací súd sa zaoberal týmito tvrdeniami povinnej matky, či ide o skutočnosti v zmysle druhého dôvodu uvedeného ako možný dôvod na podanie odvolania v zmysle § 377 ods. 2 CMP.

26. Z uznesenia OS Žilina č. k. 9P/111/2015-1422 zo dňa 25. októbra 2017, na ktoré poukázala povinná vo svojom doplnení odvolania zo dňa 16.11.2017, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením OS Žilina č. k. 9P/111/2015-1164 zo dňa 12.04.2017, vyplýva, že okresný súd konštatoval, že napriek snahe pracovníkov CPPPaP nedošlo k naplneniu predpokladu, že styk otca za asistencie odborného pracovníka centra bude viesť k zlepšeniu situácie. Aktuálne by styk otca s maloletými deťmi na pôde centra bol skôr na ujmu ich vzájomného vzťahu, preto je na mieste, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené. Súd považoval za nevyhnutné, aby v budúcnosti s rodinou pracoval odborník. Uvedené však bude riešené až v rozhodnutí vo veci samej. Súd uviedol, že uznesenie OS Žilina č. k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016 ponecháva v platnosti až do rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nezrušil exekučný titul, t. j. uznesenie 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016, ktoré výslovne ponechal v platnosti až do rozhodnutia vo veci samej. Hoci mohol toto uznesenie zrušiť aj bez návrhu, nevykonal tak, čo znamená, že exekučný titul je stále vykonateľný. Je treba zdôrazniť, že zánik uloženej povinnosti ako druhý možný odvolací dôvod nemožno stotožniť so zmenou pomerov, na ktorú poukazovala matka vo svojich odvolaniach, keď uvádzala, že výkon rozhodnutia nie je na prospech zachovania fyzického a duševného zdravia dcér. Uvedené skutočnosti by prípadne boli dôvodom na zrušenie exekučného titulu, ak by bola preukázaná zmena pomerov na strane maloletých detí, na ktorú zmenu v zmysle § 363 CMP prihlíada súd prvej inštancie v základnom konaní ex offo, avšak nespôsobujú zánik uloženej povinnosti, ktorý je relevantným dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia.

27. Odvolací súd teda konštatuje, že ani druhý dôvod, pre ktorý bolo možné podať odvolanie voči uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, nebol naplnený. Preto správne súd prvej inštancie rozhodol, keď návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vyhovel. Nakoľko povinná vo svojom odvolaní ani v jeho doplneniach neuviedla žiaden z dôvodov uvedených v § 377 ods. 2 CMP, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

28. Odvolací súd ďalej poukazuje na listinný dôkaz, ktorý predložila vo svojom doplnení odvolania povinná, a to znalecký posudok č. 13/2017 zo dňa 28.08.2017. Tento znalecký posudok bol vypracovaný v základnom konaní vo veci úpravy styku toho rodiča s maloletými deťmi, ktorému nebudú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti. Uvedený dôkaz je teda dôkazom vo veci samej, ktorý bude použitý pri rozhodovaní súdu o zverení detí do osobnej starostlivosti konkrétnemu rodičovi a následnej úprave styku toho rodiča, ktorému nebudú deti zverené do osobnej starostlivosti. Jeho závery sú použiteľné vo veci samej. Odvolací súd sa z dôvodu komplexného oboznámenia so situáciou v rodine oboznámil s jeho závermi. Čo sa týka otázky, či je možné v súčasnej dobe realizovať stretávanie sa otca s deťmi výlučne za prítomnosti matky, na túto otázku znalkyňa jednoznačne nedokázala odpovedať vzhľadom na pocity viny z neposlušnosti, ktoré bránia deťom v ich kontakte s otcom, pričom je jedno, či to bude v prítomnosti matky alebo bez nej. Naopak, znalkyňa konštatovala, že stretnutia za prítomnosti matky potenciálne evokujú množstvo konfliktov medzi rodičmi.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že záujem maloletých detí pozostáva aj z práva maloletých detí na vytvorenie podmienok pre rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, teda nielen väzieb s matkou, ale aj s otcom. Po dôkladnom oboznámení sa so všetkými listinnými podaniami obidvoch účastníkov konania podanými do spisového materiálu, odvolací súd zdôrazňuje, že v konkrétnom prípade tejto rodiny je úplne nevyhnutné, aby v situáciách, kedy dochádza k stretávaniu sa detí s otcom, napr. pri odovzdávaní detí otcovi zo strany matky, matka aj otec vzájomne komunikovali s úctou a rešpektom a svoje negatívne emócie voči sebe, ktoré podľa znaleckého posudku jednoznačne voči sebe chovajú, nedávali najavo pred deťmi, či už priamo, keď deti budú v prítomnosti rodičov, alebo aj keď budú s deťmi sami. To sa týka nielen matky, ktorá je s deťmi denne, keďže jej boli zverené do osobnej starostlivosti, ale aj otca, ktorý bude taktiež s deťmi osamote. Bez rodičovskej spolupráce a vzájomného rešpektu deti budú naďalej vystavené určitému tlaku, voči ktorému sa budú brániť, teda budú vznikať konfliktné situácie. Nie je možné, aby ktorýkoľvek z rodičov pred deťmi negoval osobnosť druhého rodiča, jeho rodičovské a vychovávateľské schopnosti alebo celkovo jeho osobnosť ako takú. Je potrebné, aby si otec detí uvedomil, že matka je nezastupiteľnou osobou pri výchove detí a úprimne sa snažil o harmonický vzťah s ňou bez ohľadu na predchádzajúce nedorozumenia. Musí uprednostniť priaznivý vývoj svojho vzťahu s maloletými deťmi pred ďalším prehlbovaním jeho konfliktu s matkou detí. Rovnako aj matka v tomto kontexte musí prekonať svoju nedôveru (hoci by i bola oprávnená) voči otcovi svojich detí a preniesť sa cez jeho konanie, ktoré v nej vyvolalo negatívne pocity voči nemu, hoci by jej i týmto konaním citovo ublížil. Obidvaja rodičia si musia uvedomiť, že pokiaľ budú svoj konflikt ďalej udržiavať

(a možno aj prehlbovať), ich vzťah k maloletým deťom sa nebude plnohodnotne rozvíjať, a to ani vzťah otca k deťom, ale ani matky k deťom. Oni sami budú príčinou, že deti budú naďalej traumatizované. Dlhodobý pretrvávajúci konflikt medzi oprávneným a povinnou sa bez ďalších pochybností prenáša do ich vzájomného vzťahu s maloletými deťmi, čo rozhodne nie je v záujme maloletých detí, pričom však sami rodičia svorne uvádzajú, že práve záujem maloletých detí je pre ne prvoradý. Na odstránení komunikačných problémov medzi rodičmi detí musia pracovať obaja rodičia, musia sa odosobniť od invetív zo strany druhého rodiča na ich osobu a musia urobiť všetko pre to, aby zvíťazil len ich racionálny postoj bez akéhokoľvek citového zafarbenia voči druhému rodičovi. Ak rodičia svoje deti milujú a majú skutočnú snahu zabezpečiť svojim deťom to najlepšie výchovné prostredie, je nevyhnutné, aby ukončili konfliktné situácie aj za cenu toho, že sa budú musieť „preniesť“ cez určité výroky druhého rodiča a nekomentovať ich.

30. Záverom považuje odvolací súd za vhodné poukázať na tzv. mediačnú (zmierovaciu) fázu exekučného konania týkajúceho sa v otázkach personálnej exekúcie, ktorá za účinnosti Civilného mimosporového poriadku prebieha medzi nariadením výkonu rozhodnutia (prvá fáza) a uskutočnením výkonu rozhodnutia (druhá fáza). V rámci tejto „medzi-fázy“ súd vykonáva úkony a opatrenia smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti. Pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže napr. súd vyzvať povinného účastníka konania na plnenie či uložiť účastníkom konania účasť u mediátora zapísaného v registri mediátorov. Taktiež môže požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (prípadne príslušný orgán obce) o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov, čím sa napĺňa princíp materiálnej pravdy ovládajúci všetky typy mimosporových konaní. V uvedenom „medzi-štádiu“ konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých má potom konajúci súd za súčinnosti s účastníkmi konania ako aj inými subjektmi dostatočný priestor na voľbu adekvátneho postupu, na základe ktorého možno dosiahnuť splnenie povinností vyplývajúcich z exekučného titulu pred samotným uskutočnením výkonu rozhodnutia súdom.

31. Čo sa týka doručovania odvolania a jeho ďalších doplnení zo dňa 25.09.2017 a 16.11.2017 (č. l. 387 a nasl., č. l. 448 a nasl. a č. l. 608 a nasl.), súd konštatuje, že voči doplneniu odvolania z 25.09.2017 č. l. 448 a nasl. bolo podané vyjadrenie oprávneného (č. l. 521 a nasl.). Voči nemu povinná podala repliku na č. l. 624 a nasl.. Uvedená replika nebola doručovaná právnej zástupkyňi oprávneného, ale oprávnený si toto podanie vyžiadal v informačnej kancelárii súdu prvého stupňa. Následne oprávnený na repliku reagoval svojim podaním na č. l. 652 a nasl.. Rovnako tomu tak bolo aj pri doručovaní doplnenia odvolania zo dňa 16.11.2017 (č. l. 608 a nasl.). Aj v tomto prípade oprávnený prevzal fotokópiu doplneného odvolania priamo v informačnej kancelárii súdu prvej inštancie. Odvolací súd s poukazom na čl. 7 Civilného mimosporového poriadku prihladol na tú skutočnosť, že takto doručené listiny boli doručené samotnému oprávnenému, ktorý na ne následne reagoval svojim podaniami, a teda bol oboznámený s ich obsahom. V záujme hospodárnosti konania a ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, v danom prípade maloletých detí, pre ktoré je nevyhnutné, aby bola čo najskôr ukončená nestabilita v otázke stretávania sa s ich otcom, odvolací súd upustil od doručenia týchto listín právnej zástupkyňi oprávneného, poukazujúc na to, že jej klient bol s týmito listinnými dôkazmi oboznámený, reagoval na ne a pri opätovnom doručovaní týchto listín právnej zástupkyňi oprávneného by došlo k oddialeniu rozhodnutia odvolacieho súdu.

32. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastaví (§ 391 CMP).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).